

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1te April 1876.

N°. 20.

Udgivet 9de Juli.

1892.

Lov

6 Juli.
No. 1.

indeholdende Forandring i Lov om Folkeskolen paa Landet af 26de Juni 1889.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 1ste Juni dette Aar, saalydende:

§ 73 i Lov om Folkeskolen paa Landet af 26de Juni 1889 skal herefter lyde saaledes:

Undervisningen skal foregaa i det norske Sprog. Skolestyret bestemmer, om Skolens Læse- og Lærebøger skal være affattede paa Landsmaal eller i det almindelige Bogmaal, og i hvilket af disse Maal Elevernes skriftlige Arbejder i Almindelighed skal affattes. Dog skal Eleverne lære at læse begge Maal. Inden Skolestyret fattet sin Beslutning, skal Overtilsynets og derefter Kredsens Erklæring være indhentet.

I de blandede Sprogdistrikter i Tromsø Stift kan Kirke- og Undervisningsdepartementet efter Forslag af Skolestyret, og efterat Overtilsynet har havt Anledning til at udtale sig, bestemme, at Børnene kun skal lære at læse ét af de førnævnte Maal, samt at Lappisk og Kvænsk kan benyttes som Hjælpsprog ved Undervisningen, og at der kan anvendes Læse- og Lærebøger med lappisk eller kvænsk Tekst ved Siden af den norske.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Kristiania Slot den 6te Juli 1892.

Oscar.

(L. S.)

Steen.

Lehmann.

6 Juli.
No. 2.

Lov

indeholdende Forandring i Lov om Folkeskolen i
Kjøbstæderne af 26de Juni 1889.

Vi Øscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu for-
samlede ordentlige Storthings Beslutning af 1ste Juni dette Aar,
saalydende:

§ 64 i Lov om Folkeskolen i Kjøbstæderne af 26de Juni
1889 skal herefter lyde saaledes:

Undervisningen skal foregaa i det norske Sprog. Skolestyret
bestemmer, om Skolens Læse- og Lærebøger skal være affattede paa
Landsmaal eller i det almindelige Bogmaal, og i hvilket af disse
Maal Elevernes skriftlige Arbejder i Almindelighed skal affattes.
Dog skal Eleverne lære at læse begge Maal.

I Kjøbstad i de blandede Sprogdistrikter i Tromsø Stift kan
Kirke- og Undervisningsdepartementet efter Forslag af Skolestyret,
og efterat Overtilsynet har havt Anledning til at udtale sig, be-
stemme, at Børnene kun skal lære at læse ét af de fornævnte
Maal, samt at Lappisk og Kvænsk kan benyttes som Hjelpeprog
ved Undervisningen, og at der kan anvendes Læse- og Lærebøger
med lappisk eller kvænsk Tekst ved Siden af den norske.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage
og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets
Segl.

Givet paa Kristiania Slot den 6te Juli 1892.

Øscar.

(L. S.)

Steen.

Lehmann.

6 Juli.
No. 3.

Lov

om Udstrækningen af Børns Ophold i Opdragelses-
anstalter.

Vi Øscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu for-
samlede ordentlige Storthings Beslutning af 29de Juni d. A.,
saalydende:

§ 1. Barn, der er anbragt i Opdragelses- eller Rednings- 6 Juli.
anstalt, kan, ogsaa naar Indsættelsen er skeet ifølge Beslutning af No. 3.
andre Myndigheder end Domstolene, beholdes i Anstalten, saalænge
det af sammes Bestyrelse ansees fornødent for Barnets moralske
Forbedring, dog ikke uden Barnets Samtykke udover dets fyldte
18de Aar.

§ 2. Denne Lov træder strax i Kraft.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage
og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og
Rigets Segl.

Givet paa Kristiania Slot den 6te Juli 1892.

Oscar.

(L. S.)

Steen.

Lehmann.

Lo v

om Underholdningsbidrag til Børn, hvis Forældre ikke
har indgaaet Egtteskab med hinanden, m. v.

6 Juli
No. 4.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre vitteligt: At Os er bleven forelagt det nu for-
samlede ordentlige Storthings Beslutning af 22de Juni dette Aar,
saalydende:

§ 1. For Barn, hvis Forældre ikke har indgaaet Egtteskab
med hinanden, pligter Faderen indtil Barnets fyldte 15de Aar
delvis eller efter Omstændighederne helt at udrede de med dets
Underhold og Opdragelse forbundne Udgifter afpassede efter hans
egne og Moderens økonomiske Vilkaar. Herunder indbefattes ogsaa
Udgifterne ved dets Daab, Skolegang og Konfirmation.

Hvor meget Faderen aarlig skal udrede, bliver paa Andragende
at bestemme af Overøvrigheden. Herved iagttages, at Opfostrings-
byrden saavidt muligt falder ligeligt paa begge Forældre efter de-
res økonomiske Vilkaar, forsaavidt ikke en anden Fordeling kræves
af Billighed, saasom paa Grund af den enes større Skyld i den
ulovlige Forbindelse. Er Moderen død, bør det i fornødent Fald
paalægges Faderen, forsaavidt han har Evne dertil, helt at udrede
Udgifterne. Det samme bør ogsaa ske, saafremt Moderen ikke for-
maar at udrede sin Del af Udgifterne.

6 Juli. § 2. Ogsaa efter Barnets fyldte 15de Aar kan Faderen af No 4. Overøvrigheden tilpligtes at yde Bidrag til dets Forsørgelse, saafremt han findes at have Evne dertil, og Barnet paa Grund af aandelig eller legemlig Svaghed ikke kan forsørge sig selv. Det samme kan ogsaa ske, hvor der maatte være særlig Grund til at skaffe Barnet en fortsat Uddannelse, og Faderen efter sine økonomiske Vilkaar antages at burde bidrage dertil.

§ 3. Saalænge Barnet er under 15 Aar eller i Genhold til § 2 nyder Underholdningsbidrag, kan det paalægges Faderen overensstemmende med de ovenfor givne Regler delvis eller helt at udrede de ved Barnets Sygdom eller Begravelse forvoldte Udgifter.

§ 4. Endvidere pligter Faderen efter Evne at bidrage til Udgifterne ved Moderens Nedkomst og forsvarlige Forpleining under Barselleiet. Bidragets Størrelse fastsættes af Overøvrigheden.

§ 5. Retten til de i §§ 3 og 4 omhandlede Bidrag fortabes, naar Andragende om deres Fastsættelse ikke er indgivet inden et Aar, henholdsvis efter Barnets Sygdom eller Død eller Moderens Nedkomst.

Ei heller kan Underholdningsbidrag paalægges for en Tid, der ligger mere end 3 Aar, eller i det i § 2 omhandlede Tilfælde mere end 1 Aar, forud for Andragendets Indgivelse.

§ 6. Forinden Overøvrigheden træffer de ovenfor omhandlede Bestemmelser, bør i Almindelighed Erklæring indhentes fra Fattigkommissionerne paa Forældrenes Hjemsteder.

Bestemmelser om Bidragenes Størrelse kan forandres, naar der senere fremkommer Oplysninger, som taler herfor.

Overøvrigheden bestemmer, i hvilke Terminer et paalagt Bidrag skal betales. Disse bør fastsættes saaledes, at Bidragets Er læggelse bedst mulig sikres og lettes.

§ 7. Hvis noget ovenfor omhandlet Bidrag ikke til rette Tid erlægges, kan det uden forudgaaende Henvendelse til Overøvrigheden inddrives ved Udpantning.

§ 8. Bidrag, som pligtes i Genhold til §§ 1 eller 2, kan derhos, saafremt nogen Termin ikke i rette Tid er erlagt, ved Henvendelse til Lensmanden eller i Kjøbstæderne den Tjenestemand, under hvem Udpantningsforretningerne henhører, forlanges afholdt i Faderen tilkommende Vøn. I dette Diemed bliver Overøvrighedens Resolution at forevise for den, hos hvem Faderen er i Arbejde eller Tjeneste, med Paalæg om af Vønnen, naar eller efterhvert som den forfalder, at indeholde, hvad der udtræves til Dækkelse af den paagjældende Termin. Med Sagttagelse af at der levnes Faderen det Fornødne til hans og hans Families tarvelige Underhold, bestemmer vedkommende Tjenestemand efter Samraad med Arbejdsgiver eller Husbonde, hvor meget der skal afholdes.

Stiller ikke Faderen betryggende Sikkerhed for Bidragets fremtidige Er læggelse, kan det samtidig forlanges, at der skal gives

lignende Paalæg og træffes lignende Bestemmelse med Hensyn til 6 Juli.
senere paaløbende Bidragsterminer. No. 4.

Skal der afholdes Bidrag til flere Personer og den Del af Lønnen, som kan afholdes, ikke er tilstrækkelig til at fyldestgøre samtlige, bliver den, efter Bestemmelse som nævnt, at fordele i Forhold til Størrelsen af de enkelte Bidrag, dog saaledes, at Bidrag, der pligtes til Varn under 15 Aar, fyldestgøres fremfor Bidrag til Varn over denne Alder.

Foraauidt det kan ske uden Fortrængsel for de faste aarlige Bidrag, kan ogsaa Bidrag paalagt i Genhold til §§ 3 eller 4 paa samme Maade, som ovenfor foreskrevet, afholdes i Faderens Løn.

I den Del af Lønnen, som saaledes skal afholdes, kan ikke gjøres Indsørsel eller Betslag. Udbetales den til andre end den Bidragsberettigede eller den, som paa dennes Begne er berettiget til at oppebære den, bliver Arbeidsherren personlig ansvarlig.

Finder nogen sig brøstholden ved en af vedkommende Tjenestemand i Genhold til denne § truffen Bestemmelse, kan han forelægge Spørgsmaalet for Overøvrigheden.

§ 9. Om Afholdelse i Løn, som tilkommer offentlige Tjenestemænd, sker Henvendelse til Vedkommendes Foresatte, der træffer de Bestemmelser, som i den Anledning fornødiges.

Paa samme Maade kan ogsaa Afholdelse ske i Pension, Bartpenge eller lignende Understøttelse, der tilkommer Faderen af Statskassen eller anden offentlig eller kommunal Kasse.

§ 10. Har en Fader, hvem Underholdningsbidrag til Varn under 15 Aar paahviler, for en Tid af et halvt Aar eller længere undladt at erlægge Bidraget, og dette heller ikke kan erholdes paa den Maade, som er omhandlet i de foregaaende §'er, kan Overøvrigheden beordre ham paagreben og indsat i Tvangsarbejdsanstalt, indtil han betaler eller stiller Sikkerhed for, hvad han skylder, eller saa stor Del deraf, som Overøvrigheden bestemmer. Dog maa Indsættelsen ikke ske for længere Tid end 3 Maaneder.

Indsættelse i Tvangsarbejdsanstalt maa dog ikke anvendes, hvor Grunden til, at Bidraget ikke er erlagt, er at søge i Omstændigheder, som ikke billigvis kan lægges Faderen til Last; ikke heller bør Indsættelse anvendes, hvor den vilde blive til Skade for Opfyldelsen af nogen anden Faderen paahvilende Forsørgelsespligt eller væsentlig forringe Udsigten til Bidragets fremtidige Erlæggelse.

Er Faderen under 21 Aar eller arbejdsudygtig, enten paa Grund af Sygdom eller af andre Grunde, maa han under ingen Omstændighed indsættes i Tvangsarbejdsanstalt.

Udgifterne ved Paagribelsen og Transporten til Tvangsarbejdsanstalten bliver efter nærmere Regler, som gives af vedkommende Regjeringsdepartement, at udrede af Statskassen; ligesaa den Betaling, som efter Anstaltens af Kongen bifaldte Plan maatte være at erlægge for Opholdet i samme. Kan der efter Planen

6 Juli. tilstaaes Faderen nogen Andel i Udbyttet af hans Arbeide i An-
No. 4. stalten, bliver Beløbet at udbetale til den eller de Vidragsberetti-
gede efter samme Regler, som i § 8, tredje og fjerde Stykke, bestemt.

§ 11. Istedetfor i Tvangsarbeidsanstalt kan Faderen, uan-
seet Alder, efter Overøvrighedens Bestemmelse henføres til Arbeide
for det Offentlige eller hos Private, forsaavidt der maatte være
Anledning til at faa ham anbragt paa saadanne Vilkaar, at et
passende Beløb kan erholdes til Fyldestgjørelse af hans Vidragspligt.

Udgifterne ved Paagribelsen og Transporten til Arbeidsstedet
bliver efter nærmere Regler, som gives af vedkommende Regjerings-
departement, at udrede af Statskassen.

§ 12. Den, som er paagreben for i Genhold til de fore-
gaaende §'er at henføres i Tvangsarbeidsanstalt eller til Arbeide
for det Offentlige eller hos Private, kan forlange sig fremstillet
for nærmeste Forhørsret, der ved Kjendelse kan ophæve Overøvrig-
hedens Beslutning, saafremt Betingelserne for Tvangsmidlets An-
vendelse findes at mangle.

Mod den affagte Kjendelse kan Kjøremaal finde Sted over-
ensstemmende med de i Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager
af 1ste Juli 1887 Kap. 29 indeholdte Regler.

§ 13. Forat de i §§ 7—11 omhandlede Tvangsmidler skal
kunne anvendes, maa Begjæring derom indgives inden et Aar fra
det Tidspunkt, da Vidraget forfaldt til Betaling. Lader den Vi-
dragsberettigede længere Tid hengaa uden at forlange noget Tvangs-
middel anvendt, indtales Beløbet som anden Gjæld.

§ 14. Vil Faderen udbandre fra Riget, forinden den ham
efter nærværende Lov paahvilende Vidragspligt er fyldestgjort, plig-
ter han ikke alene at betale eller stille Sikkerhed for de allerede
forfaldne Terminer af Vidraget, men ogsaa at stille Sikkerhed for
dets fremtidige Erklæggelse.

Dog kan Overøvrigheden efter Omstændighederne samtykke i,
at Sikkerhedsstillelsen for de endnu ikke forfaldne Terminer enten
helt bortfalder eller indskrænkes til en vis kortere Tid; for Vidrag
til Barn over 15 Aar kan Sikkerhed ikke forlanges stillet for mere
end de følgende 2 Aar.

Forinden Overøvrigheden meddeler saadant Samtykke, bør i
Almindelighed Erklæring indhentes fra Fattigkommissionen paa
Faderens Hjemsted.

§ 15. Foreligger der Omstændigheder, der godtgjør eller
gjør det sandsynligt, at Faderen vil udbandre uden at iagttage,
hvad der efter foregaaende § paaligger ham, kan Politiet efter den
Vidragsberettigedes eller vedkommende Fattigkommissions Begjæring
forbyde Faderen at afreise og lægge Beslag paa hans Gods. Om
Forbudet og Beslaglæggelsen gøres ufortøvet Indberetning til
Overøvrigheden, der afgjør, hvorvidt de skal opretholdes.

Overøvrigheden kan derhos bestemme, at ogsaa de ikke for-

faldne Terminer af Vidraget strax skal inddrives ved Udpantning 6 Juli.
og indføres i en autoriseret Sparebank. Hvad der af det ind- No. 4.
drevne Beløb paa Grund af Barnets Død forbliver uanvendt, fal-
der tilbage til Faderen.

§ 16. Hvad der i §§ 14 og 15 er bestemt, skal ogsaa
gjælde den, af hvem en Kvinde under Eds Tilbud angiver sig at
være besvangret, naar hun legitimerer sin frugtsommelige Tilstand
og oplyser, til hvilken Tid og paa hvilket Sted Besvangrelsen for-
menes at have fundet Sted. Overøvrigheden bestemmer isaaftald paa
Undragende det Beløb, for hvilket Sikkerhed skal stilles eller i Til-
fælde Udpantning afholdes. Benægter den angivelige Besvanger
Sigtelssens Rigtighed, kan han strax anlægge Sag til Fralæggelse
af Paterniteten overensstemmende med de i §§ 24 og 25 givne
Forskrifter.

§ 17. Udvandringssagenter eller andre, som vidende besor-
drer ud af Riget Nogen, hvis Udvandring ifølge foranstaaende §'er
er forbudt, bliver ansvarlige for det denne paahvilende Vidrag,
hvilket i Tilfælde kan forlanges dækket af den Sikkerhed, som ifølge
Lov af 22de Mai 1869 maatte være stillet, saaledes som i den
nævnte Lovs §§ 7 og 8 nærmere bestemt.

§ 18. Dør Faderen, forinden hans Underholdningspligt li-
geoverfor et Barn i Genhold til § 1 er ophørt, bliver det For-
nødne til Dækkelse af de indtil Barnets fyldte 15de Aar paaløbende
Vidragsterminer at afholde af Voets Midler, efterat Forbring-
sagerne er fyldestgjorte, saafremt Begjæring indkommer inden Pro-
klamaets Udløb, eller om Proklama ikke er udfærdiget, inden 6
Maaneder efter Dødsfaldet. Efterlader han Enke eller Barn al-
let med Hustru, maa der dog ikke afholdes mere, end Barnet vilde
have faaet i Arv, om dets Forældre havde indgaaet Ægteskab med
hinanden. Hvad der saaledes afholdes, kommer derhos i Tilfælde
til Afdrag i den Barnet efter Faderen tilfaldende Arv. Dør
Barnet, inden det saaledes afholdte er forbrugt, falder det tilovers-
blevne tilbage til Voet. Efterlader Faderen Enke, som forbliver
hensiddende i ugiftet Bo, afgjør Overøvrigheden, hvorvidt og i
hvilket Omfang hun skal fortsætte med Udredelsen af det fastsatte
Vidrag.

Er Vidraget ikke tidligere fastsat, bestemmer Overøvrigheden
dets Størrelse.

§ 19. Naar et Barn, hvis Forældre ikke har indgaaet
Ægteskab med hinanden, udsættes til Forpleining mod Betaling,
skal der, saafremt det endnu ikke er skoleberettiget, ufortøvet gøres
Anmeldelse derved til Ordføreren i Udsættelsesstedets Sundheds-
kommission. Saavel den, der besorger Udsættelsen, som den, der
modtager Barnet til Forpleining, er ansvarlig for, at Anmeldelsen
sker. Undladelse straffes med Bøder og paatales af Politiet.

Sundhedskommissionen har at paaø, at Barnet anbringes

6 Juli. forsvarligt og forpleies ordentligt. Er det nødvendigt i den An-
 No. 4. ledning at foretage særskilt Rejse, udredes Skyds- og Diætgodtgjor-
 relse til Sundhedskommissionens Ordførere af Statskassen.

Til at føre det nærmere og stadige Tilsyn med Barnets
 Forpleining kan Sundhedskommissionen bestikke en Mand eller
 Kvinde, som bor i Nærheden af Udsættelsesstedet og antages stiftet
 for Hvervet.

Sundhedskommissionen kan give nærmere Bestemmelser om
 Tilsynet med de udsatte Børn.

§ 20. Finder Sundhedskommissionen, at Barnet ikke bliver
 forsvarligt behandlet paa det Sted, hvor det er anbragt, kan den
 paalægge Stedets Fattigkommission at drage Omsorg for, at det
 anbringes paa tilfredsstillende Maade andetsteds. De Udgifter,
 som derved foranlediges, kan af Fattigvæsenet kræves erstattet efter
 de om almindelig Fattigunderstøttelse gjældende Regler.

§ 21. Naar et Barns Fødsel anmeldes for vedkommende
 Præst, Menighedsforstander eller Øvrighed, har denne, saafremt
 Forældrene ikke har indgaaet Ægteskab med hinanden, saavidt mu-
 ligt strax at meddele den Person, der opgives som Barnets Fader,
 Underretning om Anmeldelsen.

§ 22. Barnet forbliver hos Moderen eller under dens
 Omsorg, som hun anbetror det til, saalænge det behandles upaa-
 flageligt. Dør Moderen, eller drager hun ikke tilbørlig Omsorg
 for Barnet, skal det være Faderen tilladt med Øverbørighedens
 Samtykke at overtage dets Forsørgelse.

§ 23. Er det, naar Bidrag i Genhold til nærværende Lovs §§
 1—4 begjæres paalagt Nogen, ikke erkjendt eller paa anden Maade
 afgjort, hvorvidt han er at anse som Barnets Fader, skal Øverbørig-
 heden ved Bidragsresolutionens Udfærdigelse forelægge ham en
 Frist, inden hvilken han har at anlægge Søgmaal for at fralægge
 sig at være Barnets Fader. Oversidder han denne Frist og Øver-
 børigheden ikke paa Grund af særlige Omstændigheder finder Grund
 til at indrømme ham ny Frist, bliver han med Hensyn til Bestem-
 melserne i denne Lov at anse som Barnets Fader. Inden Fri-
 stens Udløb, eller, om Søgmaal forinden er anlagt, inden dette
 er afgjort, maa det paalagte Bidrag ikke inddrives uden i de Til-
 fælde, som omhandles i §§ 15 og 16.

§ 24. Søgmaal om, hvorvidt Nogen med Hensyn til denne
 Lovs Bestemmelser skal ansees som Fader, bliver at anlægge enten
 ved Moderens eller ved den angivelige Faders eget Værnething
 og at behandle som privat Politisag. Saavel den angivelige Fader
 som Moderen er, forsaavidt de bor inden Thingfredsen eller ikke
 fjernere end 20 km. fra Retsstedet, pligtige til at afgive Møde
 saavel ved Sagens Fretteforelse, som naar det senere af Retten
 findes fornødent. Vor de fjernere, kan de indkaldes til Afhørelse
 ved Politiretten paa det Sted, hvor de bor eller opholder sig.

I Tilfælde af Udeblivelse uden lovligt Forfald kan Retten lade dem afhente ved Politiet enten til samme eller et senere Retssmode. 6 Juli. No. 4.

For Sagens Behandling ved Underretten betales intet Gebyr, ei heller til Rettsvidnerne eller for disses Tilføjelse. Stævnevidneres Gebyrer for Forkyndelse af Indtælbelser, der udfærdiges af Retten, saavel som andre Udgifter, der foranlediges ved Tilveiebringelsen af Dplysninger, som Retten finder fornødne, udredes af Statskassen. Ligesaa den Dommeren i Tilfælde af Extraret tilkommende Rejsegodtgjørelse. For de Udgifter, som herved paaføres Statskassen, kan Retten efter Omstændighederne tilpligte den tabende Part at udrede en passende Erstatning.

§ 25. Erkjender den angivelige Fader at have haft legemlig Omgang med Moderen til saadan Tid, som efter de fremkomne Dplysninger maa ansees som den antagelige Besvangrelsestid, bliver han at anse som Barnets Fader. Benægter han det derimod, uden at Retten finder de fremkomne Dplysninger tilstrækkelige til enten at godtage eller forkaste hans Benægtelse, bliver Sagens Udfald at gjøre afhængig af Ed angaaende, hvorvidt de Paagjældende har haft legemlig Omgang med hinanden til saadan Tid, som af Retten bestemmes. Eden bliver i Almindelighed at paalægge den angivelige Fader, men kan dog under særlige Omstændigheder i Stedet paalægges Moderen, saasom naar den angivelige Fader begjærer det, eller naar han paa Grund af sin Vandel eller sin Opførsel under Sagen har mindre Troværdighed, eller naar Moderen har tilveiebragt noget, men ikke tilstrækkeligt Bevis for Rigtigheden af sin Paastand.

§ 26. I paatrængende Tilfælde kan nærmeste Foged eller Politimester i Overøvrighedens Sted afgive Bestemmelse, mod at der snarest muligt sker Indberetning til vedkommende Overøvrighed, som kan forandre Bestemmelsen, om dertil findes Grund.

§ 27. Finder Rogen sig brøstholden ved de af Overøvrigheden afgivne Bestemmelser, kan han forlange Spørgsmaalet forelagt vedkommende Regjeringsdepartement til Afgjørelse.

§ 28. For efter Overøvrighedens Ordre at forkynde en Bibragsresolution saavel som for at forevise den med Begjæring om Afholdelse i Løn kan samme Gebyr, som for Forkyndelse i private Sager er eller bliver bestemt, kræves udredet af Faderen. I Mangel af Betaling kan Gebyret inddrives paa samme Maade som Bibragnet (§§ 7—9).

§ 29. Nærværende Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1893, fra hvilken Tid ophæves:

Lov af 1ste August 1821 om Underholdningspenge til Børn, som enten er avlede udenfor Egtteskab, eller hvis Forældre er separerede, §§ 2—9, 11 og 12;

Lov af 15de September 1851 indeholdende Tillæg til Lov om Underholdningspenge m. V. af 1ste Aug. 1821 § 1;

6 Juli.
No. 4.

Lov om Arb af 31te Juli 1854 § 5 3die og 4de Punktum og § 38 2det Punktum;

Lovene om Fattigvæsenet i Kjøbstæderne og paa Landet af 6te Juni 1863, begge § 4, fjerde og femte Punktum — saavel som enhver anden Bestemmelse, der maatte stride mod nærværende Lov.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Kristiania Slot den 6te Juli 1892.

D s c a r.

(L. S.)

Steen.

Lehmann.

6 Juli.
No. 5.

Lov

om Underholdningsbidrag til Hustru og Ægtebørn m. v.

Vi D s c a r, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitteligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlende ordentlige Storthings Beslutning af 27de Juni dette Aar, saalydende:

§ 1. Enhver Mand, der unddrager sig fra efter Evne at sørge for Hustru og Ægtebørn, kan, forsaavidt han enten har forladt dem eller voldet, at de kommer i Trang eller falder Fattigvæsenet til Byrde, paalægges at udrede et vist aarligt Bidrag til deres Underhold. Bidraget fastsættes af Overøvrigheden.

Ved Bidragets Inddrivelse saavel som ved Inddrivelsen af Bidrag, som en Mand har vedtaget at udrede til Underholdning af sin separerede eller fraskilte Hustru eller Barn, der forbliver hos denne, finder Bestemmelserne i Lov om Underholdningsbidrag til Børn, hvis Forældre ikke har indgaaet Ægteskab med hinanden, m. v. af 1892 §§ 7—13 tilsvarende Anvendelse.

Det samme skal gjælde med Hensyn til Bestemmelserne i Lovens §§ 14 og 15 samt § 17, forsaavidt en Mand, hvem Underholdningsbidrag til Ægtebørn eller Hustru paahviler, vil udvandre fra Riget.

Ogsaa Bestemmelserne i nævnte Lovs §§ 5, 6, 26, 27 og 28 finder tilsvarende Anvendelse i de Tilfælde, som omhandles i nærværende Lov.

§ 2. Bliver Vgtebarn, der ikke har opnaaet den skolebe- 6 Juli.
rettigede Alder, udsat til Opfostring mod Betaling, gjælder om An- No. 5.
meldelse og Tilsyn m. v., hvad der er bestemt i §§ 19 og 20 i
Lov om Underholdningsbidrag til Børn, hvis Forældre ikke har
indgaaet Vgtestab med hinanden, m. v. af 1892.

§ 3. I Tilfælde af Tvist mellem Forældre, der ikke lever
sammen, bestemmer Overøvrigheden, hos hvilken af Forældrene de
fælles Vgtebørn skal forblive, eller hvorledes disse Børn skal for-
deles mellem dem.

Finder nogen sig brøstholden ved de af Overøvrigheden afgivne
Bestemmelser, kan han forlange Spørgsmaalet forelagt vedkommende
Regjeringsdepartement til Afgjørelse.

§ 4. Nærværende Lov træder i Kraft den 1ste Januar
1893, fra hvilken Tid ophæves:

Lov af 1ste August 1821 angaaende Underholdningspenge
for Børn, som enten ere avlede udenfor Vgtestabet, eller hvis For-
ældre ere separerede, § 1 sidste Punktum og § 10;

Lov af 15de September 1851 indeholdende Tillæg til Lov
om Underholdningspenge for Børn o. s. v. af 1ste August 1821 § 2;
Fattiglovene for Kjøbstæderne og for Landet af 6te Juni
1863, begges § 4, sidste Punktum.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved an-
tage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og
Rigets Segl.

Givet paa Kristiania Slot den 6te Juli 1892.

Dscar.

(L. S.)

Steen.

Lehmann.

Lov

indeholdende Forandring i Lov af 14de Juni 1880
om Embedsmænds Troesbekjendelse.

Vi Dscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu for-
samlede ordentlige Storthings Beslutning af 29de Juni dette Aar,
saalydende:

6 Juli.
No. 6.

6 Juli.
No. 6.

I § 1 af Lov af 14de Juni 1880 angaaende Embedsmænds Troesbekkendelse skal Ordene „og Dommere“ udgaa.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haaend og Rigets Segl.

Givet paa Kristiania Slot den 6te Juli 1892.

Oscar.

(L. S.)

Steen.

Lehmann.

6 Juli.
No. 7.

Lov

om Ophævelse af Afgang til at betinge Forkjøbsret i visse Tilfælde m. v.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gotthers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storchings Beslutning af 20de Juni dette Aar, saalydende:

§ 1. Ved Bortleie eller Afhændelse af Jord, Grund eller Hus saavel som ved Udleie af Husrum skal det være Udleieren eller Afhænderen forbudt at betinge sig eller andre Forkjøbsret eller paabinde nogen Salgsplicht med Hensyn til Fisk eller Fiskeprodukter. Handles herimod, er Overenskomsten forsaavidt ugyldig.

Dette gjælder ogsaa, hvor Eieren ved Overenskomst, ældre end denne Lov, er bunden til at forbeholde Trediemand en saadan Ret.

Eier eller Udleier af Jord, Grund, Hus eller Husrum, som har overtraadt eller omgaet foranstaaende Forbud, dømmes til Bøder, der tilfalder Stedets Kommunkasse.

Sag af denne Bestaaffenhed anlægges som Politisag efter Klage fra nogen, mod hvem Krav paa Forkjøbsret eller Salgsplicht har været fremsat.

§ 2. Naar Fiskere, der under Fisketiden søger Tilhold paa Fiskevær i Romsdals, Nordmøre eller Fjøsens Fogderier, ikke bliver enige med Bedkommende om Størrelsen af den Leie, som de har at erlægge for Brugen af Hus og for Afgang til Bæret, kan Leien bestemmes ved Skjon, naar mindst 5 Baadslag forlanger det.

Nævnte Skjon afgives af Lensmanden og to af Fogden under

Fagttagelse af § 19 i Lov om Lagrettesmænd af 28de August 1854 opnævnte Mænd. 6 Juli. No. 7.

Jorligsmægling finder ikke Sted.

Varfel gives alle Vedkommende med mindst 14 Dages Frist gennem Indfaldelse, der opslaaes paa Bæret og indrykkes i tvende Blade efter Skjonsadministrators Bestemmelse. Bæreier maa særskilt varfles.

Oversfjøn kan kræves af Bæreieren eller af mindst 5 Baadlag; det maa i Tilfælde være forlangt inden 14 Dage fra Underfjønnetts Afholdelse.

Det afgives af Sørenskriveren og 4 af Fogden opnævnte Mænd.

Skjønnet gjælder for et Tidsrum af 5 Aar. Omkostningerne ved Underfjønnet bæres af den, der har forlangt det, Omkostningerne ved Oversfjønnet af den Part, det gaar imod.

§ 4. De Lovbestemmelser, som giver Jorddrotten Fortjæbret til Leilendingens Varer, forsaavidt de endnu maatte være gjældende, sættes herved ud af Kraft.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Kristiania Slot den 6te Juli 1892.

Dscar.

(L. S.)

Steen.

Lehmann.

Lov

indeholdende Forandringer i Lov om Postvæsenet af 12te Mai 1888.

6 Juli. No. 8.

Vi Dscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 27de Juni dette Aar, saalydende:

Efternævnte Bestemmelser i Lov om Postvæsenet af 12te Mai 1888 skal lyde saaledes:

6 Juli. § 8. For Værdibreve, 1: Breve, som ved Paategning
No. 8. paa Udskriftsfiden er angivne at indeholde en bestemt Værdi, er-
lægges en Porto bestaaende af:

a. en Vægtporto beregnet saaledes:

	betalte.	ubetalte.
for Vægt til og med 125 Gram	10 Dre.	20 Dre.
" " over 125 til og med 500 Gram	30 "	40 "

b. et Rekommandations- og Assurancegebyr beregnet saaledes:

1. For Værdi til og med 100 Kroner 10 Dre pr. Forsendelse.
2. For Værdi over 100 til og med 500 Kroner 10 Dre pr. Forsendelse og 5 Dre pr. 100 Kroner eller Del deraf.
3. For Værdi over 500 Kroner 20 Dre pr. Forsendelse og med Tillæg af 8 Dre pr. 250 Kroner eller Del deraf.

For Lokal-Værdibreve ved de Postanstalter, hvor saadanne i
Henhold til § 56 kan indleveres, erlægges det i § 5 bestemte Vægt-
gebyr samt sædvanligt Rekommandations- og Assurancegebyr.

§ 11. For indenrigske Tidender og Tidsskrifter i Abonne-
ment er Porto 15 Dre pr. kg.; for Tidender, der udkommer
mindst 3 Gange ugentlig, dog kun 12½ Dre pr. kg.

Portoen betales, hver Gang Indlevering finder Sted, eller
afgøres for Ugen, Maaneden eller Fjerdingaaret, naar der ved
Terminens Begyndelse stilles saadan Sikkerhed for dens rigtige
Erlæggelse, som af Postvæsenet forlanges. Den beregnes efter den
samlede Vægt af de i Opgjörsterminen indleverede Exemplarer af
vedkommende Tidende eller Tidsskrift. Dele af et kg. regnes i
Tiendebøle.

§ 12. For Bilag til Tidender og Tidsskrifter (sfr. § 29)
erlægges der en Tillægsporto af ½ Dre for hvert postforsendt
Exemplar, naar Vægten ikke overstiger 50 Gram, og 1 Dre pr.
Exemplar af Vægt over 50 Gram. Bilag maa ikke veie over
250 Gram.

§ 17. Af alle Slags utilstrækkeligt frankerede Forsendelser
opkræves ved Udleveringen til Adressaterne det Dobbelt af det
manglende Portobeløb, dog ikke udover, hvad der vilde have været
at erlægge i Porto, om Forsendelsen havde været helt usfrankeret.

§ 19. Ved Postanstalt, hvor almindelig Brevombæring er
indført, kan private Forsendelser, bestemte til noget Sted inden
Postanstaltens Ombæringsdistrikt, forlanges særskilt affatte til Af-
hentning, mod at derfor erlægges 4 Kroner for Kvartalet.

Ved Postanstalt, hvor Poststyrelsen finder, at dertil er An-
ledning, kan paa Forlangende og mod, at derfor erlægges 2 Kroner
for Kvartalet, anbringes Kasse, hvori Postfager nedlægges til Af-
hentning. Til Dækfelse af Udgifterne ved Kassens Anskaffelse er-
lægges derhos en Afgift efter Poststyrelsens nærmere Bestemmelse.

§ 27. Tidender og Tidsskrifter, saavel indenrigske som uden-
rigske, kan mod Forudbetaling af Abonnementsprisen for det Fjer-

dingaar, Halvaar eller Aar, for hvilket Abonnementet er bindende, 6 Juli.
bestilles ved alle Landets Postanstalter. No. 8.

§ 28. Tidender og Tidskrifter, der udkommer mindst 6 Gange ugentlig, kan uden at være paategnede Abonnenterne Navne fremsendes samlede til hver enkelt Postanstalt for af denne at fordeles blandt Abonnenterne efter fra Bladet modtagne Fordelingslister.

Hvor almindelig Brevombæring finder Sted, kan indenbys Aviser, der ikke udkommer oftere end 5 Gange ugentlig, forlanges ombaarne, naar almindelig Avisporto betales. De nærmere Bestemmelser herom afgives af Poststyrelsen.

§ 29. Poststyrelsen afgiver Bestemmelse om, hvad der skal tillades fremsendt som Bilag til Tidender og Tidskrifter.

§ 30. Vedkommende Udgivere pligter at efterkomme de reglementariske Bestemmelser, som Poststyrelsen maatte udfærdige med Hensyn til Tidenders og Tidskrifters Expedition, Indpakning m. v. samt til Kontrol med, hvilket Antal Exemplarer der postfrendes, hvorhos de har at tilstille Regjeringens Justits- og Politidepartement et Gratisexemplar af paagjældende Tidende eller Tidskrift.

§ 54. Den, der under Korsbaand eller i en Avisforsendelse sender andre Sager end saadanne, der kan befordres henholdsvis mod Korsbaands- eller Avisporto, ansees med en Bod fra 2 til 20 Kroner.

Nærværende Lov træder, forsaavidt angaar §§ 8, 17, 19 og 54, i Kraft fra 1ste August 1892 og for de øvrige §§'s Vedkommende fra 1ste Januar 1893, fra hvilken sidste Dato § 13 i Lov om Postvæsenet af 12te Mai 1888 ophæves.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Kristiania Slot den 6te Juli 1892.

Dscar.

(L. S.)

Steen.

Lehmann.

6 Juli.
No. 9.

Lov

indeholdende Tillæg til Lovgivningen om den almindelige Brandforsikrings-Indretning.

Vi Øscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu samlede ordentlige Storthings Beslutning af 20de Juni dette Aar, saalydende:

Paragraf 26, sidste Punktum, i Lov af 19de August 1845 angaaende den almindelige Brandforsikrings-Indretning for Bygninger gives saadant Tillæg: „eller den, som dertil af Kongen be- myndiges.“

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rikets Segl.

Givet paa Kristiania Slot den 6te Juli 1892.

Øscar.

(L. S.)

Steen.

Lehmann.

6 Juli.
No. 10.

Lov

om Forandring i Lov om Veivæsenet af 15de September 1851 samt i Tillægsslov til denne af 12te Oktober 1857 og om Ophævelse af Lov om Landeveislokomotiver af 6te Juni 1863.

Vi Øscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu samlede ordentlige Storthings Beslutning af 22de Juni dette Aar, saalydende:

I.

Efternævnte Paragrafer i Lov om Veivæsenet af 15de September 1851 skulle herefter lyde saaledes:

§ 58. Velocipedrytter skal, naar Rjorende, Ridende eller Gaaende passeres, og i Svinger, hvor Udfigten ikke er fri, samt

paa Broer og nedad Basse, jagtne Farten og paa rimelig Afstand 6 Juli. varfle sit Komme ved Kloffe, Pibe eller andet lydeligt Signal. No. 10. Naar den Kjørende eller Ridende varfler, eller hans Hest viser Tegn til Stræk, skal Velocipedrytteren stige af. I Skumring og Mørke skal han føre Lygte, der lyser i den Retning, hvorthen han farer, samt vedholdende give Lydssignal. Forøvrigt er han underkastet de for Kjørende gjældende Bestemmelser. Kongen kan bestemme, at Velocipedridning paa Veistrækninger, hvor samme i særlig Grad maa ansees forbunden med Fare for den almindelige Færdsel, skal være forbudt.

Amtmændene kunne, forsaavidt Omstændighederne tillade det, forbyde Brugen paa offentlige Veie af saadanne Kjørerestkaber, som bestadige Veiene. Bestemmelsen kan dog, forsaavidt Redskaber angaar, der almindelig bruges i Egnen, kun bringes i Anvendelse, efterat Amtsformandskabets Samtykke er indhentet, og Sagen bliver i Tilfælde af Tvist mellem dette og Amtmanden at afgjøre af Kongen.

Amtsformandskab kan gennem Vedtægter, der stadfæstes af Kongen, give saadanne nærmere Bestemmelser, som af Hensyn til den offentlige Sikkerhed og andre offentlige og private Interesser maatte paatræbes, angaaende de offentlige Veies Benyttelse til anden Kørsel eller Fremdrift end sædvanlig eller ovenfor nævnt, samt Regler til Beskyttelse af Broer i offentlig Wei. Forsaavidt disse Regler vedrøre Flødning, Færdsel eller anden til Vasdrag knyttet Interesse, blive Bestemmelserne herom at istandbringe paa den i Vasdragslov af 1ste Juli 1887, § 60 eller § 61, angivne Maade.

En i Overensstemmelse med det ovenanførte udfærdiget Bestemmelse bør bekendtgjøres 3 Maanedes, førend den sættes i Kraft.

Overtrædelse af de i nærværende Paragraf indeholdte eller i Henhold til samme afgivne Forskrifter straffes med Bøder fra Kr. 2,00 til Kr. 200,00.

§ 78. De i §§ 28, 41, 43, 44, 52 og 53, med Undtagelse af dens sidste Passus, 54, 55 og 57 givne Bestemmelser gjælde ogsaa for de over Kjøbstædernes Grund gaaende Veie, der ere henlagte under det Offentliges Tilsyn. Bestemmelserne i § 56 gjælde for de over Kjøbstædernes Grund gaaende Veie, der udgjøre en Fortsættelse af Landets Hovedveie.

Bestemmelsen i § 59 gjælder for samtlige Veie og Gader i Kjøbstæderne og paa deres Grund.

II.

Lov af 12te Oktober 1857, indeholdende Tillæg til og Forandring i Lov om Veivæsenet af 15de September 1851, dens § 8, samt Lov af 6te Juni 1863, angaaende Benyttelse af Lokomotiv paa Veie og Gader, ophæves.

6 Juli. Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage
No. 10. og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Ri-
gets Segl.

Givet paa Kristiania Slot den 6te Juli 1892.

Oscar.

(L. S.)

Steen.

Lehmann.

6 Juli.
No. 11.

Lov

indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov om
Kongeriget Norges Hypothekbank af 28de Juni 1887.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu for-
samlede ordentlige Stortings Beslutning af 27de Juni dette Aar,
saalydende:

I.

Hypothekbanklovens §§ 4, 8 og 17 forandres saaledes:

§ 4 første og andet Punktum skal lyde:

Af den Del af Grundfondet, som er tilskudt af Staten, sva-
rer Banken 4 pCt. i aarlig Rente, der udredes af Bankens Over-
skud, efterat Renter af dens Gjæld samt Administrationsudgifter er
bestriddte. Forsaavidt Overskudet for noget Aar ikke kan yde
Statskassen nævnte Renter af Grundfondet, dækkes det manglende
af Reservecfondet.

§ 8 gives saadant Tillæg:

Dog kan Direktionen fraskrive Banken for en Tid af indtil
10 Aar Retten til ekstraordinært at opsigte nogen af Seriens Ob-
ligationer.

§ 17 sidste Punktum skal lyde:

Ligeledes skal det være Skyldneren forbeholdt efter en af
Direktionen bestemt Opsigelsesfrist, der dog ikke maa overstige 3
Maanedes, at kunne indbetale større Afdrag end fastsat eller paa
en Gang helt at indfri sin Gjæld.

II.

Den ved ovenstaaende Forandring af Hypothekbanklovens § 4

fastsatte Indskrænkning i Bankens Rentepligt overfor Staten indtræder fra 1ste Januar 1892. 6 Juli. No. 11.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rikets Segl.

Givet paa Kristiania Slot den 6te Juli 1892.

Oscar.

(L. S.)

Steen.

Lehmann.

Lov

om Udskrivning til Sjøvæbningen.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 29de Juni dette Aar, saalydende:

§ 1. Alle Sjøfarende (Lov af 12te Mai 1866 § 48) samt de i Sjøfartsrullerne indførte Fyrbødere og Mastinister skal, saavidt de ikke findes utjenstdygtige, udskrives til Tjeneste ved Sjøvæbningen i det Aar, hvori de fylder det 22de Aar, eller i det nærmest paafølgende, hvori Udskrivning kan ske. Dog kan det til-lades dem at udskrives indtil 2 Aar tidligere, ligesom der paa den anden Side kan tilstaaes dem indtil 3 Aars Udsættelse med Udskrivningen.

§ 2. De Udskræbne bliver staaende ved Sjøvæbningen i 13 Aar. De anvendes til Bemanning af Krigsskibene og anden Tjeneste vedkommende Sjøforsvaret, herunder indbefattet det flydende og faste Kystforsvar.

§ 3. Til Udskrivning af Sjøfarende holdes en Gang om Aaret, i Almindelighed i Marts Maaned, Sjøsessioner. Paa Landet skal Lensmanden i det Thinglag, hvori Sessionen holdes, og i Byerne en af Politiets Embeds- eller Bestillingsmand samt vedkommende Indrulleringsbetjent afgive Møde. Ved Sessionen pligter at fremstille sig alle, som da staar for Tur til Udskrivning.

§ 4. Ved Sessionen afgjøres Spørgsmaal om Tjenestdygtighed til Sjøvæbningen af Sessionsbestyrelsen i Forening med vedkommende Læge.

6 Juli.
No. 12.

Befindes nogen i Udskrivningsaaaret utjenstdygtig, men der er Grund til at antage, at den Omstændighed, der bevirker Utjenstdygtigheden, vil bortfalde i Løbet af et Aar, har han at møde ved Sessjonen i det paafølgende Aar, medmindre han overensstemmende med § 1 erholder Udsættelse.

Den, som paa Grund af Legemsfeil vel ansees udstillet til egentlig Krigstjeneste ved Sjøvæbningen, men dog ikke ganske udygtig til anden Sjøforsvaret vedkommende Tjeneste, henføres til en egen Klasse, sjømilitære Arbeidere.

§ 5. Ved Sessjonen bestemmes den indbyrdes Orden mellem de Udskræbne ved Lodtrækning.

§ 6. I de sidste 30 Dage, førend de for Indrulleringsdistriktet berammede Sessjoner tager sin Begyndelse, maa ingen, som skal møde ved samme, paamønstres til udenrigst Fart.

§ 7. Den, som undlader at møde ved Sessjonen, uden at være hindret ved Forsald, ansees at have villet unddrage sig Udskrivning. Antræffes han for sent til at kunne medtages ved Aarets Øvelser, kan han sendes til en Orlogsstation for at gjøre almindeligt Verftsarbejde i en Tid af indtil 4 Maanedes. Indtil næste Sessjions Afholdelse er han undergivet samme Indskrænkning med Hensyn til Afgang til at gaa i udenrigst Sjøfart som de i § 8 omhandlede Mandstaber.

§ 8. Naar en sjøfarende Vernepligtig, der paa Grund af Fravær i Udlandet er bleven forbigaaet ved Udskrivning, vender tilbage, har han at møde ved næste Sjøsession, og i Mellemtiden tillades det ham kun at udmønstres paa kortere Reiser.

Har han fyldt sit 32te Aar, uden at have været hjemme i de sidste 10 Aar, medtages han dog ikke til Udskrivning i Fredstid.

§ 9. De Udskræbne øves i sit første Tjenesteaar, eller om Sygdom eller andet derfor er til Hinder, i det paafølgende Aar i en Tid af mindst 70 Dage; dog indkalbes udskræbne Arbeidere kun, forsaavidt deres Tjeneste paatræves. Senere er Mandstaberne fri for Tjeneste i Fred, medmindre Storthinget maatte have bevilget Midler til deres yderligere Øvelse. I dette Tilfælde ligesom under Krig, eller naar Krig er at befrygte, indkalbes de yngre Aarsklasser foran de ældre. Ved Indkaldelsen er Robeforstanderne pligtige til at yde fornøden Bistand.

§ 10. Den, som herefter ansættes som Menig ved Sjøvæbningens faste Styrke, bliver efter Udløbet af den frivillig overtagne Tjenestetid staaende i Sjøvæbningens Ruller indtil Udgangen af det Aar, hvori han fylder det 35te Aar, men er fri for videre Tjeneste i Fred. De ved den faste Styrke ansatte Underofficerer, der afaar fra Stillingen før det fyldte 52de Aar, er, indtil de har naaet denne Alder, forpligtede til Tjeneste i Tilfælde af Krig.

Ligesledes kan i Krigstid de i Sjøvæbningen udtjente Mandstaber ligesom ogsaa de i Sjørullerne staaende Sjøfarende, der ikke

har tjenstgjort ved Sjøværningen, indtil det fyldte 50de Aar ind- 6 Juli.
faldes til Tjeneste ved det lokale Kystforsvar. No. 12.

§ 11. I Krigstid, eller naar Krig er at befrygte, kan Kongen, forsaavidt Omstændighederne kræver det, forbyde sjøfarende Bernepligtige at forlade Riget eller endog det Distrikt, hvori de opholder sig.

§ 12. Saafremt der i Løbet af de første 10 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden skulde under ekstraordinære Omstændigheder tiltrænges en større Styrke af udskrivne Mandstaber, end som efter foranstaaende Bestemmelser da maatte have, kan Kongen paahyde Udskrivning blandt de efter Loven af 12te Mai 1866 sjøfarende Bernepligtige.

§ 13. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1893. Fra samme Tid ophæves Lov om Bernepligt og Udskrivning af 12te Mai 1866, dens §§ 8, 19, 47, 52, 53, 54, 55 og 56, 3die og 4de Punktum, samt Lov om samme Gjensstand af 3die Juni 1876 § 5 tilligemed, hvad der ellers i Lovgivningen om Bernepligt og Udskrivning maatte være i Strid med foranstaaende Bestemmelser.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Kristiania Slot den 6te Juli 1892.

D e c r e t.

(L. S.)

Steen.

Lehmann.

Udgiver: E. R. Bækmann.

Grøndahl & Søns Bogtrykkeri.